

Balgfreds lagde stort Talent for Dagen ved at forsvare Billethoueriet, tror jeg dog ikke, at det lader sig forsvare, men jeg skal ikke komme ind paa at gjendrive det ærede Medlem. Jeg tror, at det kun kan være til Skade for det kongelige Theater, at der bliver drevet et Slags Sobberi med dets Billetter, som vistnok maa virke til at nedsette denne Anstalt i Publikums Dine.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Jeg skal ikke vidtløftig komme tilbage til det kongelige Theater i Almindelighed eller til Billethoueriet i Særdeleshed, ihvorvel jeg tiltror mig fuld saa meget Kjendskab og ligesaa megen Interesse med Hensyn til disse Spørgsmaal som det ærede Medlem. Naar Omstændighederne vare dertil, skulde jeg derfor med stor Tilfredsstillelse og Fornøjelse fortsætte Debatten i længere Tid, men jeg tror ikke, de nu ere dertil, og derfor skal jeg afholde mig derfra. Det egentlig Ny er fremhævet af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Balgfreds (S. A. Hansen), alt det Andet er ofte bragt frem. Skjøndt han ikke var tilfreds med mit Svær, haaber jeg dog, at han, naar han har sunnet sig derpaa, vil finde, at jeg har sagt, hvad der kunde siges, nemlig at jeg vil tage Sagen under Overveelse og tilveiebringe de Data, der kunne tilveiebringes, men som ganske vist ikke ere saa lette at drage frem. Spørgsmaalet er som sagt ikke nyt; det har i tidligere Tider været debatteret, men den Gang frembød det mange Banfeligheder. Jeg skal imidlertid ikke glemme Spørgsmaalet. — Jeg skulde i Dvrigt ikke længer dvæle ved Theatret, hvis jeg ikke maatte gjøre en Bemærkning lige overfor den ærede Rigsdagsmand for Ringsted (Zahle), hvis Ytringer jeg i Dvrigt kun undtagelsesvis skal komme ind paa, og hvis Dom om mig og min Virksomhed jeg aldrig skal berøre. Der skal jeg kun sige lige overfor ham, at det er fuldkommen med Urette, han paastaar, at Ministeriet ikke aldeles nøgagtig og fuldstændig har fulgt, hvad der er foreskrevet i Theaterloven. Det er foreskrevet i Theaterlovens § 5, at der fra Ministeriets Side skal gives en fuldstændig Beretning om det sidste Aars Virksomhed ved Theatret i Forbindelse med en Beretning om den succesfulde Udvikling af Bygningsarbejderne. Disse Beretninger ere fuldstændig givne fra Ministeriets Side og i Overensstemmelse med, hvad der staar i Loven, givne til Rigsdagen. For Dvrigt kan man være ganske rolig for, at Sagen nok vil komme til at foreligge paa Tryk, thi Alt, hvad der har Interesse for Publikum, gaar over i de offentlige Blade; det ser man jo altid er Tilfældet. Det er naturligt, at der ved Bygningsforetagender i det Hele taget er forskjellige Stadier, som ikke have stor Interesse for Publikum. Den største Interesse har det for dem, som hver Dag kunne gaa hen og se, hvormeget af Bygningen

der reiser sig, og med egne Dine oplyse sig om, hvorledes Sagen forholder sig. De nøgagtige maanedlige Beretninger om, hvorledes det gaar med Arbeidet, ville blive tilstillede Finantsudvalget; og der er saaledes fra Ministeriets Side gjort Alt, hvad der efter Loven kan fordras. For Dvrigt kan det ærede Medlem, som sætter sig selv i et saare vidunderligt Forhold til denne Theaterlov og stiller sig i et saa overvætted Overlegenheds Forhold dertil, hvilket tager sig noget besynderligt ud for dem, som af egen Erfaring kende den Gang, denne Sag har haat, fuldstændig berolige sig med Hensyn til den Maade, hvorpaa denne Lov bliver fulgt af Ministeriet.

Zahle: Det er just ikke for at svare den høitærede Minister, at jeg tager Ordet; thi det kan jo ikke være mig af synderlig Bigtighed, hvad Betydning han tillægger min Stilling og min Virksomhed for denne Lov; men jeg kan dristig paastaa, at saa at sige hver enkelt Bestemmelse i denne Lov blev truffen i et Udvalg, hvoraf den ærede Minister ikke var Medlem. Jeg tør paafalde Vidnesbyrd af alle dem, som vare i dette Udvalg, om, at saa at sige alle dens Bestemmelser, den ene efter den anden, fra Først af ere paapegede af mig, og at der af Ministeriets Forslag ikke blev optaget noget andet Punkt i Loven end det, at der skulde gives en vis Sum til en Bygning; alt det Andet styldes ene og alene Udvalget. Jeg tør derfor dristig ligeoverfor den ærede Ministers Udtalelse tillægge mig den Betydning, jeg har omtalt.

Ordføreren: I det jeg af den Debat, som har fundet Sted, siden jeg sidst havde Ordet, ikke har fundet nogen Anledning til at forandre mine tidligere Udtalelser eller til at modificere, hvad Udvalgets Flertal har udtalt i Betænkningen, skal jeg søge at affatte de Bemærkninger, som jeg nu har at fremføre, i den størst mulige Korthed. Det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Balgfreds (Ankjar) udtalte, at vi skulde være varssomme med at røre ved, hvad vore Forfædre havde skaffet tilveie til Universitetet, Kommunitetet osv. Jeg veed nu ikke, hvor det ærede Medlem sigter hen med disse Udtalelser, thi med Undtagelse af nogle enkelte mindre Legater, hidrøre disse Midler saagodt som alle fra Statskassen, de bleve ved Kongernes Bestemmelse overladte til disse Stiftelser. Ere vi Esterkommere af Christian den Tredie, Fredrik den Anden osv.? Solberg var saagodt som den eneste private Mand, der udenfor Kongerne har gjort Noget i den Henseende, og saavidt mig bekjendt havde han ikke Børn, saa at vi ikke kunne være Esterkommere af ham. Jeg tror derfor ikke, at vi fornærme vore Forfædre ved at træffe andre Bestemmelser med Hensyn til Bestyrelsen af disse Legater, men derimod opnaa vi aabenbart en meget betydelig Lettelse med Hensyn til Bestyrelsen deraf, og Regnskabsføringen for disse Bevillinger